

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư : tbptdn@videotron.ca
WEB: WWW.VOVINET.ORG

số 695

02 tháng 11 năm 2008

Tờ báo hằng tuần ĐIỆN KHÍ PHÂN GIẢI dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Đại Đồng

*Đại đồng thế giới khắp nơi nơi
Khai triển chơn tâm tiến hợp thời
Vận chuyển chơn hành không loạn động
Bình tâm thanh tịnh đón chơn lời*

Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 16/01/99 đến 22/01/99

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ gì ai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Hơi thở do đâu mà có ?
- 2) Nơi nào thanh bạch nhất ?
- 3) Muốn có hòa bình thì phải làm sao ?
- 4) Ai là chủ động tình thế ?
- 5) Tại sao tu hành không đồng nhất ?
- 6) Điện thanh điện trược do đâu hình thành ?
- 7) Ánh sáng tỏa tươi đẹp do đâu hình thành ?

<p>1) Monaco, 16/01/99 4 : 30 AM <i>Hỏi : Hơi thở do đâu mà có ?</i></p> <p>Đáp : Thừa hơi thở do tinh hóa khí, khí hóa thân, thân hườn hư, tức là phân hồn liên hệ bao la vũ trụ, tu thành Phật tức là từ bi nhẹ nhõm</p> <p>Kệ : <i>Phật là hòa cảm chuyển vô cùng Đạo đức tình thương trong diệu dụng Rộng mở từ bi trong thanh tịnh Cơ hàn không có tiến vô cùng</i></p>	<p>2) Monaco, 17/01/99 5 : 25 AM <i>Hỏi : Nơi nào thanh bạch nhứt ?</i></p> <p>Đáp : Thừa nơi điển giới thanh bạch nhứt, nó cũng là nguồn gốc hóa hóa sanh sanh</p> <p>Kệ : <i>Điển thanh cảm hóa tất các ngành Chuyển hóa thâm sâu chuyển giải thanh Thực chất tràn đầy trong phát triển Qui nguyên thanh tựu thật là thanh</i></p>
<p>3) Monaco, 18/01/99 3 : 00 AM <i>Hỏi : Muốn có hòa bình thì phải làm sao ?</i></p> <p>Đáp : Thừa muốn có hòa bình thì phải hít nguyên khí của càn khôn vũ trụ hiệp nhứt cùng Trời đất, thông suốt và an vui thì tâm thức mới cảm thức giá trị hòa bình từ cơ tạng thông nhứt, nhiên hậu mới có hòa bình. Ngược lại chỉ có nói mà không hành thì làm sao có hòa bình</p> <p>Kệ : <i>Thực hành thức giác từ bên trong Hóa giải tâm tư giữ một lòng Thiên địa hữu tình hơn loại hóa Hòa bình xây dựng tự ngoài trong</i></p>	<p>4) Monaco, 19/01/99 7 : 55 AM <i>Hỏi : Ai là chủ động tình thế ?</i></p> <p>Đáp : Người ném đá dẫu tay chủ động tình thế, sự thật là sự thật sẽ không tồn tại</p> <p>Kệ : <i>Chính mình hại mình chẳng phá dùm ai Thiếu trí không minh rõ thanh đài Khổ cực chính mình không tiến bước Thở than vô ích chẳng có tài</i></p>
<p>5) Monaco, 20/01/99 5 : 00 AM <i>Hỏi : Tại sao tu hành không đồng nhứt ?</i></p> <p>Đáp : Thừa tu hành không đồng nhứt vì tâm còn trước, nói ngọt nhưng tâm cay đắng, muốn làm lợi cho chính mình thì sẽ bị trật đường đi, phần hồn không tiến hóa nổi</p> <p>Kệ : <i>Tham lam tự tạo cảnh u tối Thiếu trí không mở khó ngồi nơi cao Lập luận không thông không hợp nhứt Thiếu hành tâm trước khó đổi trao</i></p>	<p>6) Monaco, 21/01/99 3 : 35 AM <i>Hỏi : Điển thanh điển trực do đâu hình thành ?</i></p> <p>Đáp : Điển thanh điển trực do tâm hội tụ</p> <p>Kệ : <i>Điển thanh phát triển vô cùng tiến Điển trực giới hạn tạo phước duyên Nguyên lý không ngừng uyển chuyển chiếu Trí tâm thanh giới cảm giao liên</i></p>
<p>7) Monaco, 22/01/99 8 : 50 AM <i>Hỏi : Ánh sáng tỏa tươi đẹp do đâu hình thành ?</i></p> <p>Đáp : Ánh sáng tỏa khắp mọi nơi do sức nóng của mặt trời quang chiếu phân phối khắp mọi nơi, có sức sống ấm áp trong tự nhiên và hồn nhiên cấu thành nguyên lý tự nhiên và hồn nhiên phù sanh tại thế, tối sáng tương giao, sanh trụ hoại diệt và hồi sinh liên tục như vậy, mới bung nở quả địa cầu lóng lánh và sống động. Xác người cũng vậy, có nóng có lạnh gọi là tiểu thiên địa, cơ cấu hấp thụ điện năng của mặt trời mặt trăng mà sống, liên hệ với nhau không ngừng nghỉ</p> <p>Kệ : <i>Quang chiếu thanh cao rất nhiệm màu Tròn vo chuyển hóa khí thâm sâu Phong ba di động toàn thanh khí Hóa hóa sanh sanh tự kết tâu</i></p>	

TRÍCH BẢNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Hỏi: Làm sao mới được nhập định?

Đáp: Thừa sự vận hành bên trong được điều hòa thì mới nhập định, cũng do sự dày công làm ptlc ổn định thì huệ tâm mới khai, dẹp bỏ mọi sự vọng động từ bên ngoài thì sự lo âu sẽ tan biến mất, càng hiểu mình thì càng hiểu Trời Đất hơn. (Voviled 125, 09/11/1997)

Hỏi : Sau khi thiền xong con nằm thở thì thở một lúc, tự nhiên cũng như là con ngưng thở vậy đó, rồi tự nhiên vọt lên óc nhà một cái. Khi đó con sợ đưng óc nhà, tự nhiên con giựt mình. Lúc đó con cảm thấy con được thở trở lại. Trước đó dường như nghẹt thở vậy, mà con cứ niệm Phật hoài, mà sao dường như nó khô cạn cổ, nói không ra tiếng ?

Đáp : Đừng sợ. Đi nữa đi. Quý lắm. Nó rút lên. Nó rút lên, cái đó tốt không sao, không có hại đâu. Bởi vì mình muốn xuất hồn mà, tới đó sợ cái gì ? Đây rồi nó sẽ đổi tướng, đẹp trai thêm.

THƠ

BẢNG TAN THỜI MẠT PHÁP

Thế giới đang chứng kiến một trong những
tảng băng lớn nhất đã tan chảy.
Nguy cơ thủy triều dâng Đại Hồng Thủy,
Là khó tránh. Thiền sinh chúng ta đóng góp
gì cho nhân quần xã hội ?

Băng tan ra chảy toàn cầu
Muôn loài tiến hóa chờ nhau hội này
Tu mau kéo trễ chẳng sai
Phải chẳng Mạt Pháp đến ngày du dương
Nay mai sẽ đến Thiên Đường
Bàn Đào tao ngộ hội hương thiện lành
Ai về ai đến Trời Xanh
Lòng thành mong hết chúng sanh Niết Bàn
Ai còn lưu lại trần gian
Cũng xin tiếp nối lẽ làng đường tu
Ai vui hơn hử vượt tù
Ai đang hoàn tất ngàn thu giải bày
Đêm ngày hành niệm ngắt ngảy
Cánh chim bé nhỏ đâm say bầu trời
Được bay lượn mãi ngàn khơi
Chúa Trời yêu kính đời đời trong con
Thì dù rách nát tan mòn
Tim con vẫn hát ví von Cha Trời
Niềm tin chất chứa chẳng vơi
Trong con là cả một trời Cha ban
Hôm nay còn ở Địa Đàng
Hôm nào giả biệt trần gian lên đường
Dù đi dù ở vắn vương
Trong từng câu niệm án đường tập trung
Trời làm băng tuyết động rung
Ai về ai ở lạnh lùng lòng ai
Tan ra cho nước tràn đầy

Đại Hồng Thủy ấy một ngày chẳng mong
Đội ơn Trời Phật ngập lòng
Đêm ngày con cố hằng mong tập tành
Con Trời con Phật ghi danh
Chúng sanh giác ngộ trở thành Phật Tiên
Giữ tâm mãi mãi ngoan hiền
Niệm hành về đến tận Thiên Đàng mà
Tan băng là chuyện hằng hà
Tan trong Thanh Điển mới là Thiền sinh
Thành công Thầy Tổ chứng minh
Trao truyền gởi lại chúng sinh đời đời
Tu mau kéo trễ người ơi
Góp Công góp Đức tặng đời Thượng Ngươn.
Hiệp Bình Phước, mùa mưa gió, 09/09/2008

TỪ HÙNG.

=====

DỪNG CHÍ

Đường về xứ Phật chẳng gần đâu,
Hãy gắng hành tri chớ vọng cầu.
Tới được hay không nhờ dừng chí,
Có này cũng đến, chặm hay mau.
Phú Nhuận, 12/08/2008

Thiền Đăng.

=====

TU QUÂN BÌNH

Quân bình trật tự cả ngoài trong
Nhắc nhở người tu Thiền gắng công
Thực phẩm, uống ăn, giờ ngủ nghỉ
Điều hòa tiết dục, bệnh đề phòng
Khí suy tâm loạn, thần u ám
Trí quân cuồng sân, đạo bát đồng
Bộ ruột lâu ngày, đầy xú uế
Châu thân huyết đạo, điển không thông.
Thủ Đức, 28/10/2008
HUỆ TÂM.

LỰC HÚT

Lực đời lực đạo lực trước lực thanh
Luôn luôn đối kháng giết giành
Lực nào cần hướng trọn lành chánh chơn
Chơn tâm tiến hóa mở đường
Luôn luôn hướng thượng tìm phương qui hòa
Lực thanh, lực đạo giúp ta
Mở mang trí hóa món quà Trời ban
Lực đời, lực trước bề bàng !
Lực này kéo xuống đâu an cảnh đời
Thức tâm hướng thượng chuyển đời
Nên cần chọn lựa giúp đời tiến thẳng
Đức tin sáng suốt tự phăng

Nhứt động nhứt cử ví đèn rọi tâm
Thấy cao thấy thấp mở tâm
Dụng ý dụng trí kiểm tâm hằng giờ
Chơn tâm hướng thượng chiều mới
Lực đời, lực trước chực chờ kéo ta !
Lực này kéo xuống đường tà
Đâu còn sáng suốt vượt qua cảnh đời
Tâm lực địa lực tách rời
Thiên thu sức hút về Trời thiên thu.
Long An, 28/10/2008
Thiện Công.

Thông Báo Đại Hội “Viễn Tiến” Montreal 2008

Kính gửi quý bạn đạo,

v/v :Đưa đón ở phi trường

Hiện nay, còn một số bạn đạo chưa ghi danh chuyển vận. Nếu quý bạn chưa thông báo, xin quý bạn gửi chi tiết về lộ trình bay **trước ngày 7 tháng 11** (AIRLINE, FLIGHT NO., LAST DEPARTURE CITY, Arrival date & time, departure date & time) để Ban Chuyển Vận kịp thời sắp xếp (Xin xem phiếu chuyển vận đính kèm) hoặc bến xe đò Greyhound trạm Montreal Downtown

Email: huemai00@gmail.com

Tel. 530.589.1517 (trước ngày 7 tháng 11 2008).

Sau ngày 7.11.08, xin email vientien2008@gmail.com nếu có thay đổi giờ bay.

Ban tổ chức

Thông Báo của Hội Ái Hữu Vô Vi Nam California

Hội Ái Hữu Vô Vi Miền Nam California xin trân trọng kính mời các bạn đạo khắp nơi về Thiền Viện Vô Kiên để tham dự Kỷ Niệm Giỗ Đức Tổ Sư Đổ Thuần Hậu vào Chủ Nhật nhằm ngày 9 tháng 11 năm 2008 vào lúc 10:00 giờ đến 12:00 giờ.

Ngoài ra bạn đạo nào có ý muốn lên Thiền Viện vào thứ Sáu và Thứ Bảy thì liên lạc với Cô Bích tại số điện thoại (909)33-6691

Anh Huỳnh Tấn Lộc (714) 725-1496 hoặc tại Trụ Sở (714) 891-0889.

Sự hiện diện đông đủ của các bạn là niềm vui chung và đoàn kết trong tinh thần học hỏi và xây dựng lẫn nhau.

Thành thật cảm ơn các bạn.

Kính Thư,

Thay mặt Ban Chấp Hành

Hội Ái Hữu Vô Vi Nam California

Dương Như Tùng

BIẾN YÊU

Trích băng giảng của Đức Thầy Lương Vĩ Kiên Sĩ Hằng:

“Triền miên điều luyện diu tâm thức
Giải mở trần tâm nguyện góp phần
Trí sang tâm minh không tạo loạn
Thanh bình chung tiến tự phân lần”

Triền miên thực hành Chơn pháp cho cái tâm thức càng ngày càng phát triển. Sự tranh chấp chúng ta không còn nữa, chúng ta mới đồng góp được. Trí sáng tâm minh, làm gì mà đem các chuyện loạn động cho người khác. Thượng trung hạ đồng nhất chung tiến...

Thề xác chúng ta có thượng trung hạ. Tu đúng thì nó mới đồng nhất, tự phân lần, nay một chút, mai một chút, phân tách cho người ta hiểu để người ta tự thức, cũng như mặt trời, trời đất cũng là từ từ giáo dục chúng sanh. Chúng ta tu đắc là do Trời Đất hình thành. Đúng chiều của Trời Đất thì phải đi từ nhị một. Từ giai đoạn này tới giai đoạn kia trong thực hành chứ không có cái vụ mà cấp bách, nôn nóng, rồi nói thiên cơ này kia kia nọ; nói bây giờ cấp bách phải làm này, làm kia, làm nọ. Không được, chúng ta làm sao đạt được ánh sáng và ban ánh sáng cho mọi người tâm tâm tự thức, thấy rõ ánh sáng căn bản của mọi người đều có. Lúc đó mới xây dựng được một đường lối đồng nhất trong tâm đạo của mỗi hành giả tại mặt đất thì mới thật sự là người tự tu và ảnh hưởng người kế tiếp.

Tự mình không tu, không phân giải được chính mình, làm sao ảnh hưởng người kế tiếp. Cho nên người tu là người làm đại sự, mà toàn thân chúng ta không khai triển, không minh cảm được nguyên lý của Trời Đất, làm sao làm đại sự. Đại sự là đồng nhất, đến cũng như đi, ở cũng như xuất, lúc nào cũng vui hòa với các giới. Nhắc đâu chúng ta đến đó. Nguyện tu để hòa hợp với thanh diệu của Đại Bi thì ý chúng ta lúc nào cũng sẵn sàng phục vụ. Người nhắc, chúng ta chuyển tới.

Tu bằng trí, bằng ý. Sự sáng suốt cũng như con chim Hải Âu giữa biển, nó bay bằng cái ý lực của nó. Ai cho nó cái ý lực, cái óc nó sáng suốt, cái ý nó muốn bay tới đó kiếm ăn, là nó bay tới đó. Bay tới kia tắm rửa, nó bay tới kia tắm rửa. Bay tới kia lập tổ ấm để sinh sản, là bay tới kia lập tổ ấm để sanh sản. Cái ý của nó, ý lực của nó mạnh. Còn chúng ta tu ở đây, hướng về phần hồn phải xây dựng tu bằng trí, bằng ý thì ý lực nó mới mạnh. Nói xuất hồn đánh lễ Phật, xuất hồn để học hỏi tới vô cùng, mà ý lực không có, làm sao xuất được. Không có quân binh làm sao có ý lực tốt mà khai thác sự thanh diệu của Trời Đất mà tu tiến.

Dày công tu thiền để khai thác sự thanh diệu của Trời Đất, chứ không có giới gì hết. Sẵn có cái gì của Trời Đất đã sẵn có, chúng ta dần thân học hỏi và khai triển những gì sẵn có của chính mình. Phần hồn là chủ của một Tiểu Thiên Địa, mà xưng danh tu, tu cái gì? Ôm xác phàm mà cũng không hiểu. Ôm thêm một mớ sách kinh, đọc đi đọc lại hiểu một góc nào thôi, thì cái chánh cũng không hiểu mà cái phụ cũng không hiểu, mà rốt cuộc đi đâu? Phải đi học lại. Cho nên nhiều người chết rồi, cũng buồn lắm. Một kiếp người cặm cụi lo tu, mà tu theo một cái chiều hướng nào đó, không phát triển được. Khi chết rồi cũng phải đi học lại, học từ chữ một, nó mới thấm thía. Lúc sống, Trời Đất đã cho hàng loạt cơ hội mà không chịu học. Hàng loạt cơ hội ở đâu? Trai lớn lấy vợ, gái lớn lấy chồng thì thu hút những chuyện kích động và phản động, chưa hiểu được lãnh vực thanh tịnh của mình để tiên. Là một kiếp người chúng ta không xây dựng cho chúng ta giờ phút nào hết, không giúp đỡ chúng ta giờ nào. Cho nên lúc chết phải rơi rớt địa ngục là vậy. Chỉ hướng về tâm phàm tranh giành, mất sự sáng suốt thanh diệu của nội tâm, thì chỉ có ôm khổ, hội nhập trong giới khổ, cực khổ mới biết bước về biên giới của Phật pháp mà tu, tiếp tục tu được.

Người tu rất buồn, khi mình cố gắng tu, giúp người khác tu, mà rốt cuộc họ lại phản. Họ phản những cái chơn ngôn mà mình đã tìm được, cống hiến cho họ, họ không nhận. Rốt cuộc họ đi đâu? Khi họ không nhận là họ đóng cửa, như một căn nhà không có cửa sổ là bực bội lắm. Càng bực bội, càng tìm, tìm thêm, thì càng tạo nghiệp cho chính mình không phát triển được.

Miệng nói tu, tâm không tu là tù địa ngục. Miệng nói tu, tâm không tu là tù địa ngục, rất rõ ràng. Cho nên mỗi mỗi phải thực hành mới dễ thấy trực giác chúng ta khai triển, trực giác thấy hết, thấy rõ rồi mới dẫn thân. Thật sự tu như vậy mới là đúng. Đường đi càng ngày càng sáng lạn, càng thanh diệu, diu tiến vạn linh trong cơ tạng của chúng ta đồng tu đồng tiến, khai triển tới vô cùng, bao nhiêu cũng không đủ. Nói thanh tịnh, mà chưa thật sự thanh tịnh. Khi thanh tịnh, không có được nói thanh tịnh. Càng ngày càng tiến, phục vụ người kế tiếp, không cho ta là thanh tịnh.

Tôi vẫn đang lộn trong « Biển Yêu » của Thượng Đế, chứ chưa làm được Biển Yêu. Hai cái giá trị nó khác. Lộn trong Biển Yêu và làm thành một Biển Yêu cho mọi người cộng hưởng. Chuyện đó nó khác. Phải dày công tu nữa. Người tu phải hết sức dày công dốc lòng tu tiến. Những cái gì chúng ta đạt được, nên khai triển. Không nên tới đó là hết, không nên nói tới đó là hết, cho ta là tu cao, rồi hướng tâm về...muôn điều khiển người ta »

Thưa các bạn,

Tôi có dịp đến Thiên Đường Lý Vĩnh ở San Jose dự buổi thiền chung và sinh hoạt ngày chủ nhật. Tôi rất thích chương trình đặt ra. Sau phần câu hỏi của mục Bé Tám, ban tổ chức phát bài ca « Ô Hê ! Ô Hê ! » của Đức Thầy cho tất cả bạn đạo cùng hát. Mọi người hát rất đúng giọng, thật hay và vui.

Chúng ta chưa làm được Biển Yêu. Để bắt đầu làm Biển Yêu, học thuộc bài hát ‘ Ô Hê! Ô Hê » để khi có dịp, chúng ta sẽ hát mà không cần cầm bài hát.

Xin các bạn bắt đầu đi nào : Ô Hê! Ô Hê! Ô Hê! Yêu , yêu, yêu thật là yêu. Thương, thương, thương thật là thương. Về đây chung sống thương yêu hòa bình. Về đây chung sống thương yêu hòa bình. Ô Hê! Ô Hê! Ô Hê! Cuộc đời loạn động đó nghe. Vui buồn mé chấp chẳng về được đâu. Vui buồn mé chấp chẳng về được đâu! Ô Hê! Ô Hê! Ô Hê! Kỷ nguyên Di Lạc giải sầu. Thương yêu tha thứ tiến sâu chơn tình. Thương yêu tha thứ tiến sâu chơn tình. Ô Hê! Ô Hê! Ô Hê! tự tu tự thức sinh tồn. Khai thông khối óc chẳng còn si mê. Khai thông khối óc chẳng còn si mê. Ô Hê! Ô Hê! Ô Hê.

Cảm ơn các bạn

Thi Mat Hawaii

NỘI KHỔ

Một trong Mười Điều Tâm Đạo mình nhớ có câu như thế này : “Hoà tan trong khổ mưu cầu sớm thức tâm.” Ở đây Thầy khuyên, khi đi trong cuộc đời nên chấp nhận cái khó khổ, vầy xéo mới thăng hoa trạng thái nội tâm nghĩa là tiếp xúc với ngoại cảnh khốn khó thì đừng từ chối nó mà than thân trách phận, phải chung sống và giải tỏa cùng nó, thấy mình hay hay nên tự học thuộc lòng.

Có một lần mình xem TV, thấy người dân ở miền Tây họ đang sinh sống trong mùa nước lũ, họ chèo thuyền bắt cá thay vì trồng lúa như mọi khi, nhiều khi nước dâng lên khỏi mặt nên nhà tới 2, 3 thước. Mà sao trông họ vẫn tươi cười, không thấy có gì là khổ cả.

Thấy một chị đang ôm đeo đứa con nhỏ trên một cái bị giống như cái ba lô và chèo một chiếc xuồng ba lá trước sóng gió rồi cặp theo căn nhà cũ của chị, nhưng cái nền nhà giờ chỉ thấy có nước và nước.

Trên xuồng bông bênh chị trả lời với phóng viên là chị quen rồi, hằng năm mùa nước nổi đều như vậy, thì chị chuyên cách sống từ mùa khô qua mùa nước, rồi rồi cuộc dòng đời vẫn trôi qua trong một tâm hồn chất phác.

Mình ngắm nghĩ, trong cuộc sống thì trăm ngàn sự cố xảy ra, có lúc thuận, lúc nghịch, nhưng vì mình để tâm tánh trôi nổi theo tình đời, nếu thuận thì vui vẻ, phấn khởi, còn nghịch thì khổ sầu, héo úa, than van.

Tại sao vậy? Tại vì mình không biết an trụ tâm hồn lại chạy theo ngoại cảnh, đánh mất sự du dương an lạc trong lẽ sống, lúc nào cũng muốn mọi chuyện trên đời xảy ra tốt đẹp theo ý mình để thụ hưởng, nhưng kiếp nhơn sinh vui ít buồn nhiều, sớm nở tối tàn, xác thân đang đi vào con đường sinh trụ hoại diệt, có thể tan rã bất cứ lúc nào, chớ không đợi tới già mới bệnh chết, làm gì có dịp mà hưởng hoài; vả lại thế giới Ta Bà là nơi để thanh toán những nghiệp lực cho tròn luật vay trả luân hồi thì nỗi khổ đương nhiên ưu tiên hơn hết.

Phải chấp nhận nỗi khổ vì nó là thước đo sự tiến hoá của một chơn linh tu học, là cái đà để hành giả mở tâm, nhìn cái khổ của mình mà cảm thông cảnh khổ của người khác, sau hết là thức tâm buông bỏ tình đời mà bước vào biên giới của Phật Pháp, xem nỗi khổ là máu trong cơ thể của mình, không có nỗi khổ là không có máu mà vận hành nuôi cơ tạng hồi sinh. Người dân miền Tây biết coi nước lũ là người bạn đồng hành, thì mình cũng biết coi nỗi khổ là hành trang trong cuộc hành trình chông gai về nguồn cội, hai mặt của một dòng sông cùng nhau hòa quyện trong khoảng đời còn lại chung những kiếp người.

Mình tu theo Thiên pháp Vô Vi được cái thuận lợi là có phương pháp thanh lọc thân tâm, khứ trước lưu thanh trước một cuộc sống đầy hối hả, tất bật bởi cơm áo gạo tiền. Mình có thể định thân an trụ nhờ pháp Soi-Hồn, Pháp-Luân và Trụ Niệm, với tất cả lòng thành tu học sẽ được Chư Tiên, Chư Phật chiếu hóa, sớm nhìn ra chân tướng của nỗi khổ để tránh bớt sai lầm đã làm trì trệ đường tu.

Thật ra nỗi khổ rất khó chịu, nó sẽ làm suy kiệt thân tâm nếu mình không vượt qua được nó, nhưng nếu mình thông hiểu, trì chí công phu hàm dưỡng thì nó sẽ biến thành giọt nước Cam Lộ tưới mát dịu êm, làm tỉnh thức chơn hồn đã qua bấy nhiêu kiếp thăng trầm mê muội.

*Nương khổ hòa tan sớm thức tâm
Oán than buồn tủi tạo mê lầm
Khổ vui hai cảnh lòng nhân thế
An lạc tự tâm chẳng phải tâm.*

Phú-Nhuận, 25/10/2008
Thiền sinh Phương.